

Nr 500.

Av herr **Sundberg**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 282, med förslag till allmänna tjänste- och familjepensionsreglementen m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 282 med förslag till allmänna tjänste- och familjepensionsreglementen m. m. föreslås bl. a. fortsatt giltighet av en i nu gällande tjänstepensionsreglemente intagen föreskrift, enligt vilken pensionsunderlagen för lokeldare och lokförare skola till beloppen motsvara de pensionsunderlag, som gälla för närmast högre liggande lönegrader. Lokförare i lönegrad A 12 är sålunda i pensionshänseende hänförd till lönegrad A 13, lokförare i lönegrad A 10 till lönegrad A 11 och lokeldare i lönegrad A 7 till lönegrad A 8.

Enligt Kungl. Maj:ts nu framlagda förslag skall fr. o. m. den 1 juli 1947 för lokeldare tillämpas för blivande löneklass Ca 15 gällande tjänstepensionsunderlag samt för lokförare tillhörande Ca 14 löneklass Ca 18 och för lokförare tillhörande Ca 16 löneklass Ca 20.

Denna förmån har tillerkänts nämnda tjänstemannagrupper på grundval därav, att de utöver i löneplanen fastställd lön uppbära särskild ersättning i form av loktjänstpenningar, vars karaktär är sådan, att det ansetts skäligt och riktigt, att densamma skulle inkluderas i pensionsunderlaget, vilket skedde vid senast vidtagna revision av tjänstepensionsreglementet. Inom de beslutande instanserna rådde vid frågans behandling enighet därom, att loktjänstpenningarna voro att betrakta som en lönedel, varpå rätt till pension kunde grundas.

Utom här omförmälda tjänstemannagrupper finnas emellertid vid statens järnvägar ytterligare några, som under sin tjänst uppbära loktjänstpenningar, men som hittills icke blivit inbegripna i rätten att uppbära pension å desamma, nämligen rälsbussförare och förare av vissa andra rälsgående motorfordon (såsom lokomotorer) samt maskinbiträden i loktjänst.

Denna pensionsregleringsfråga har tidigare varit föremål för behandling av statsmakterna, bl. a. genom motioner (I: 258 och II: 353) vid 1941 års riksdag, i vilka motioner yrkades, att maskinbiträde i loktjänst (tillhörande lönegrad A 6) skulle i fråga om tjänstepensionsavdrag resp. tjänstepensionsunderlag räknas till lönegrad A 7. Efter avstyrkande utlåtande av utskottet blevo motionerna avslagna av riksdagen. Utgången torde åtminstone delvis ha berott därpå, att man av principiella skäl var obenägen att utan samband med någon revision av reglementet företaga en justering av detta slag för en enstaka grupp.

Ursprungligen utgingo loktjänstpenningar allenast till lokpersonal, men sedan motorfordon av olika slag kommit till användning vid järnvägarna, har det ansetts skäligt och sakligt befogat, att denna form av ersättning utsträcktes att gälla jämväl förare av nämnda fordon. Då vidare principen om det berättigade i att loktjänstpenningarna inräknades i pensionsunderlaget blivit av statsmakterna erkänd, synes konsekvensen bjuda, att också den förmånen utsträckes att omfatta samtliga, som uppbära nämnda ersättning.

Tidpunkten för en dylik reforms genomförande måste anses såsom synnerligen lämplig, då förslag till nytt tjänstepensionsreglemente nu framlagts för riksdagen.

På anförda grunder hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att rälsbussförare och förare av andra rälsbundna motorfordon samt maskinbiträde i loktjänst i pensionshänseende skola tillhöra den lönegrad, som ligger närmast över den, till vilken resp. befattningar enligt tjänsteförteckningen räknas.

Stockholm den 3 juni 1947.

Abel Sundberg.
